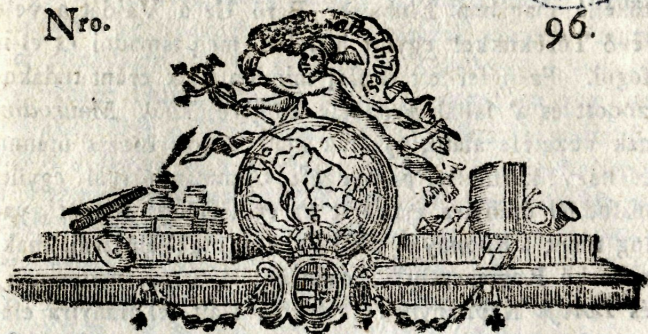

Nro.

MAGYAR MERKUR

I 7 8 9-dik esztendőben.

A' Róm. Csász. és Apost. Kir. Fels. különös engedelmevel

Szombaton Karácson havának 12-dik Napján.

A Hadi Fő Tanátstól költ tudósítások.

A Fő Vezér Kóburgi Hertzeg Novemb. 15-dikéről azt izeni Bukurestből, hogy meg hagyta legyen a' Lövenéri Obersternek Kinnmayer Bárónak, hogy az ő állásáról Kulagurenyről 300 Húszárokkal, 30 Cs. K. Arnautákkal, 200 helységbéli Arnautákkal és 2 ágyúkkal meg induljon és azokat a tájékokat tekintetbe vegye, mellyek ami szélső őrizetjeink által meg-szállittandók. Az ő útjában értésére leve az Oberster Urnak, a fel-fogott parasztoktul, hogy a' Gyurdsovi Rajának (környéknek) Vajdája Isuf Basa, egynehány nemesebb Törökökkel benne találkozik, és hogy azon órában Oynak faluban tartózkodnék, a Gyurdsovi erőtségnek számára való juhoknak 's egyéb eleségnek bé-hajtatása végett. Azonnal el-

D D D D D

tökél-

tökéllé magában *Kinnmayer* Báró Ur a Vajdát a vele lévő Törökökkel együtt hirtelen meg támadni és el-fogni. Ezen fel-tett tzeállal minden utak eránt tudakozódott és a' falusi Arnauták előljárójoknak *Maurodin*-nak vezetése alatt, 9 órák alatt tartott utazás után és nagy kerüléssel az ő egész Commandójával együtt másod fél órányira érkezett az erőtséghez. Innent 3 gyalog ment a *Kinnmayer* Báró az Arnauták' előljárójoknak, a *Barkó* Regementbéli *Levatsits* Fő Strázsamesternek, és *Lovász* Kapitánynak késérések alatt fél órányira előre a bokrok közt, hogy *Oynák* faluját jól-meg tekintse, és a' szerint a' fel-tett expeditzióknak plánumját meg-határozza. Minekutánna az egész tájékat jól meg-visgálta volna, megint vizfsza-tért az Óberster Ur az ő kommandójához és a homályban el-küldötte *Lovász* Kapitányt 50 Húzfárokkal, valamint szinte az Arnautaelöljárót 30 Arnautákkal *Oynák* falujába, rája-bizván azt, hogy az *Jsuff* Basa Vajdának házat körül-vegye és magát-is el-fogja. Egyszermind *Deli* Basa Fő Strázsamestert is 30 Cs. K. Arnautákkal és 30 Húzfárokbal balra elő mozdította az Oberster Ur, hogy az *Jsuff* Basa által az erősnégbéli őrizetnek számára őszve-hajtott szarvas marhát és juhokat el-hajtsák; maga pedig az ő seregének maradványjával és az ágyúkkal, jobbra a *Gyurdsovi* útra állott, hogy ha az erősnébül segítség találkozna jönni, annak útját el-állja. Az expeditzióknak olly szerentsés ki-menetele lett, hogy *Jsuff* Basa az ő Sekretáriusával, egy Dervissel, és több Törökökkel együtt el-fogattaték, 3-an pedig levágattatának, az őszve-hajtott marha pedig melly számos szarvas marhákból, egynéhány lovakból és 1700 juhokból áll vala, mindeneftül a mieinknek jutott prédául. A Törökök olly véletlen és el-tökélve meg-támadtattak, hogy tsak öt lövésre való idejek vólt; mert

mi-

mihent meg-látta volna *Lovász* Kapitány, hogy egynéhányan még a háznak egyik szobájából akarnak magokat óltalmazni, és az ablakokból tüzelnek, le-ugra egynéhány Húszárokka a lórul, be-dönté az ajtót, és rabokká tévé a Törököket. Az Óberster Ur előre elkülli a foglyokat a prédával együtt, és minekutánna a Vezérnek parantsolatjat a tájéknak meg-visgálása érint bé-ellyesítette volna, békével és minden veszteség nélkül visszazért *Kalagurenyre*. Az ő tudósításában különösen ditséri vala az Óberster Ur *Lovász* Kapitányt, a ki már több bizonyságait adta bátorságának és az ezen történetben hasznos szolgálatot tett Arnauta-elöljárót, *Maurodint*. — *Kimmayer* Óbersternek más rendbéli tábort járó népe a *Silistvriai* úton a Duna parton az ellenségnek tábort-járóit meg-támadta és egyet sem hagyott elevenen közziülök.

Horváth országbul a Fő Vezér-Hadnagy *Vallis* Báró által 28-dikáról következő tudósítása érkezett a *Jellatsits* Generál-Strázsamesternek: — Novemb. 27-dikén a *Predori* Kapitánynak vezérlése alatt 500 lovas Törökök muslikával a *Kozaratz*i hegyen keresztül a mi vég-vidékünk felé közeigettek. A *Knezen* és *Begovo Poljen* 2 Tisztekkal, 150 hegybéli katonákkal őr-állást álló *Borojevits* Fel Hadnagy, mihelyt észre vette volna az ellenséges seregnek közelítését, lesbe álltá az ő népét, és legényei közziül egynéhányat előre el-külde, hogy az ellenséges seregnek száma és szándéka felől értekezzenek. A mellett meg-hagyá nekik, hogy ha történetből valamely ellenséges hatalom meg-támadná őket, a les felé hátráljanak. Meg-látván a közelgető ellenség ezen elő-fereget, azonnal rajta méne, és egész a les-helyig kergeté, a mellyből hirtelen a többi nép-is ki-rohana. Hartzra kelt a dolog. A mi kevés számu seregünk olly bátran és hat-

D D D D D

ha-

hatósan vágott az ellenség közzé, hogy ez végtére fok sebefedtek kárával szaladásra adta magát, és 14 holtjait a tsata piatzon hagyta. De tsak hamar megint magába tért, és meg ujitotta a hartzot. De *Borojevits* Fel-Hadnagy az ő népével olly vitézül állott-ellent, hogy az ellenség vizsont hátrálni kényszerített és szélyyel-hányattatott. Mindazáltal a *Predori* Kapitány semmiképpen sem akart fel-hagyni a mi népünknek meg győzöttetésére tzélozo szándékában; hanem ujra öszve szedé népét és harmad izben a mi feregünk ellen kele, holott rájak kiáltott; hogy a fok vér-ontásnak el-kerülésére, minden ellent-állás nélkül adnák-meg magokat; ő kész volna a mi népünket legottan Török foglyokkal ki-váltani, és 5 embereinket 1 Törökért el-botsátani. De a' miejnk nem hajtottak az ő kiáltására, hanem szakadatlanul tüzeltek, míg végtére az ellenség ekkor hátra tére, és tellyesféggel *Bredáig* visszavoná magát. Ezen történetekben 2 Szereszszánjaink estek-el; *Borojevits* Fel-Hadnagy nehéz, és *Nofzinit*s Zászló-tartó 6 Szereszszánokkal együtt könnyü sebet kapott. A mi embereink fok kardokat, hangyárokat, lántsákat, fegyvereket 'st. a' f. nyertek prédába, mellyből azt lehet ki-hozni, hogy a' Törökök részéről nagy számmal eshettének-el és fokban megsebesíthettek, mert holtjaikat és sebefedteiket szoká-fok szerint magokkal hurtzolták; mire nézve valóságos károk meg-nem határozthatatik. — *Borojevits* Fel-Hadnagy ditséri a *Nofzinit*s és *Jurifsits* Zászló-tartóknak jeles magok viselését, valamint szinte az öszveséges népét, kiváltképpen a szereszszán *Butzovátz* *Dmitárét*, a ki midön fegyvere el-nem sült volna, az ellene futó Törököt föbe verte vele. — Az első Báni-Gyalog Regiment' egyik al-tisztjének, a ki az Októbernek 3-dikán *Jeserfskynél* történt tsatában személy szerint va-

ő vitéz tselekedettel különböztette-meg magát, arany emlékeztető pénz jutott.

* * *

A Magyar Merkurnak deáktalan Olvasói megfogják engedni, hogy most az egyszer deák verseket iktatok ide; annyival inkább, mivel már Magyarul-is olvasták ezen verseket a 88dik levélben. Egy esméretlen jóakaróm Esztergomban, *Latzkovits* Kapitány Úrnak Belgrád meg-vételéről irt jeles verseit ugyan azon mértékű és szabásu deák versekbe foglalta, mind tulajdon elmebéli gyönyörködtetésére, mind pedig azért, hogy ezen vitéz Vers-szerző, a ki a fegyverek, nek olly nagy zörgései között olly szép elmebéli költeményt tudott szereezni, azoktól-is meg-esmértéfsék, a' kik a' Deák nyelvet értik és kedvelik, a' Magyar nyelvhez pedig nem tudnak. A' melly tudósítások mostan ezen versek miatt ki-szorúltak, azokat jövő heten tóldalékban fogjuk elő-adni.

EPINICIUM

DE BELGRADO CAPTO.

Adeste Numina! Tryumphum Cernite
Astra! quid in Coelis? Horsum excurrite!

Ornate Ducem gloriae

Tam insignis Victoriae

Inuictum Laudonium

Nouum Eugenium.

Heroa Agmina! Paeana canite!

Tubis, et Lituis per Orbem clangite:

Tanti Ducis peritia

Quantum et nostra gloria

Incrementum ceperit,

Orbe toto creuerit!

Hoc Duce Belgradi firmum Praesidium

Martis Hungarici Vetus Palatium

Tenemus, et Odrysios

Ut Samnites Veturios

Sub

Sub jugum impulimus,
Orsovam abegimus,

Turrita moenia solo aequavimus
Delubra Turcica in rudus vertimus
Elata supercilia
Et barbara conuitia
Obnubere jussimus
Nec hiscere fuimus.

Mutas reddidimus currules machinas
In Lessum vertimus insanas Nenas.
Excussimus lacinias
Congessimus pecunias;
Non est parsum opibus,
Nec infaustis prolibus.

Tangebant Sidera flammae horribiles:
Plangebant pectora fletu mulieres!
Tecta, domos subruimus
Aut ignibus deuouimus
Spectando incendium
Credebam Vesuvium!

Bombardae horrida dabant tonitrua,
Bombae deciderant eeu densa pluuia,
Torrentis velut ignei
Currebant pleni aluei!
Oczakov obsidum
Huic quam simillium!

Excelsa concidunt Bassae Palatia!
Procumbunt turrium humi sublimia
Antiqua ruunt moenia
Porta fathiscit ferrea
Talem captae faciem
Trojae jure dicerem!

In Vrbe Serblia qualis Tragoedia!
Caesorum sanguine vndabant compita:
Perduelles caecidimus
Nemini pene parsimus
Dixisses hic Vesperas
Celebrari Siculas!

Per strata corporum ducamus choreas
Et Regum Domino soluamus Gratias

Jugum ponimus Turcicum
 Saeculi post dimidium
 Ad Jura antica
 Rediverunt omnia.

Vela ventis dare jam tuto possumus
 Istri, Vnnae, Savi jam Domini fumus!

Turcae porto Pedagium,
 Neque vllum Telonium
 Vela nostra facient,
 Merces saluae defluent.

Avorum sanguine fundatis moenibus
 Turcam ejecimus Belgradi Arcibus,
 Barbatos Urbis incolas
 Insanos Lunae affeclas

In vincla compegimus
 Vt greges impulimus.

Athletae Hungari! Jo! accinite!
 Palmas Victoriae metitis, plaudite!

Hostem vbique caeditis!

Totiq; Regnis depellitis
 In Turcarum patulo
 Vester ensis jugulo.

O felix Austria! Tryumphos numerata
 Regnorum fulmina, vide tot Agmina

Sunt hic pares Leonibus,

Tu impressa es cordibus

Hos modo Laudon regat,

Et Josefhus diligat!

Ita cecinit Hungarice *Latzkovits*, cohortis eque-
 stris Legionis Grefenianæ centurio.

Elegyes hírek.

Minekutánna azon 6 Batalljon német Granadérok,
 kik táborban vóltak szállva, ezen hétnek elején
 Pesten kereftül Budára és a körül lévõ helységekbe
 éli szállásra mentek vólna; végtére a közelebb múlt
 zerdán a Generális *Sztáray* Grófnak vezerlette vitéz
 erege, Belgrádnak erõs ostromlói, a 4 Batalljon
 Magyar Granadérok is a hozzájuk tartozando egy Ba-
 talljon német Granadérokkal együtt meg érkeztek Pe-
 sten. Az Erdélyiek a németekkel együtt Vátzra men-
 tek,

tek téli szállásra. — Nálunk türethető hideg vagyon, és fokkal különbözik attól, melyet az *Allioni* hegyről *Lugosra* menő Regementek szenvedtek. Mert ha az első tudósítások nem felettébb valók, 100 katonáknál és 700 lovaknál és ökröknél többen megfagytak az úton; és a fátoroknak ágyúknak 's t. a. f. nagyobb részét a hóban kellett hagyni. — Novemb. 29-dikén a Szeráfskir *Jusuf* Bafának Defterdárja, 45 gazdag öltözetű Törökökkel együtt *Gladovára* érkezett; magával hozott volt egy levelet melly a Fő Vezér *Laudonnak* szól vala, a kivel beszélni kívánt. De mivel a Fő Vezér *Belgrádra* elutazott volt már, a Defterdár megint visszafra tért. Azt vélik hogy fegyverszünetet akart volna kérni.

Szebenből Nov. 29.-dikén. A szép és lágy őszi időnek vége vagyon immár; három napoktól fogva szakadatlanul esik a hó, úgy hogy a' hegyek egy láb magasságra vagynak hóval fedezve. Ez az eleségnek hordatását Erdélyből *Rimnikre* és *Krajovára* nem kevesé fogja nehezíteni, valamint szinte a Károlyi útnak helyre hozását. A kommandérozó Vezér *Hohenlohe* Fejedelem *Krajovában* vagyon, és a fő szállásához tartozandó személyeknek nagyobb részével ottan fog a télen által maradni, ámbár a' szállások nagyon alkalmatlanok benne. A' mi népünknek Oláh országban ugyan jól esik a húsnak és bornak oltsó árra, minthogy a font husnak egy póltura, és a pint bornak 3 krajtzár az árra. Hogy a kereskedésbéli speculationnak és uzsoráskodásnak, melly a mi seregeinknek Oláh országban ártalmakra szolgálna, eleje vétettség, megtiltotta a Fő Vezér *Kóburgi* Hertzeg, mind a bornak, mind pedig mindennemű gabonának és marhának Oláh országbul Erdélybe való hordatását, ki vévén a kukoritzát és fertés marhát.